

det er muligt for den praktiserende Dyr-læge at opnaa, selv om han tror at have samme videnskabelige Uddannelse. Det vilde være barnligt at tro, at den manuelle Færdighed, der kun opnaas gennem aarelangt Arbejde, ikke skulde have noget at betyde, men fuldstændig kunde ydes af en ung Mand, der lige er gaaet fra Eksa-mensbordet; nej, saaledes er Forholdene heller ikke, hvilket vort daglige Arbejde noksom belærer os om, ligesom det giver os Ret til at fordre Respekt for det Ar-bejde, der udføres af de stats- og kommu-nalt ansatte Dyr-læger, fremfor det, der lejlighedsvis udføres af den praktiserende Dyr-læge. Vi har kun alt for ofte Lejligh-ed til at undres over, hvor overfladisk og paa hvor lidet solidt Grundlag den prak-tiserende Dyr-læge afgiver sit Skøn om vedkommende Dyrekrops Anvendelighed til Menneskeføde, og altfor ofte tvinges vi til at kassere totalt det, som han har af-stemplet med I. Kl. Jeg kunde anføre mange Tilfælde; men nedenstaaende Ud-drag af den herværende Journal for „ind-ført Kød“ kan være tilstrækkeligt“.

Jeg skal med Formandens Tilladelse citere dette Uddrag: „5.—1.—20. Oksekrop, indsendt, manglende Hoved, Bør, Milt og Yver. Afstemplet med blaåt Stempel — Privat — St. Kød-kroppen udviste nogen smudsig, gullig Mistarvning saavel udvendig som paa de serøse Hinder i Bryst og Bughulen. I Nyreregionen paa begge Sider fandtes en Del aflejret Granu-lationsvæv, der paa venstre Side dækkede over et gammelt Brud af de to bageste Ribben. Omkring det udvendige Hofte-hjørne og langs Tværvæksterne paa Lændehvirvlerne ved samme Side var Muskulaturen af flæskeagtig Karakter, og herigennem strakte sig Fistelkanaler, ud-gaaede fra Nekrosen paa Lændehvirvlerne. Paa højre Bagfjerding forholdt det sig paa samme Maade med nekrotiserende Ender af Tværvæksterne paa Lændehvirvlerne, og Fistelkanaler førte ind under Lændemuskulaturen, hvor de dannede en Abscesshule med betydeligt, stærkt stinkende Secret. Laarmuskulaturen indvendig paa begge Sider, dog særlig venstre, var baade overfladisk og i Dybden Sæde for Partier af flæskeagtig Omdannelse-Gennemligninger. Udvendig paa Bryst og Bovparti, venstre Side, fandtes Svind af Muskulatur og serøs Infiltration. Ved Indsnit konstateredes en overordentlig ilde Lugt, og samtlige Glandler var stærkt forstørrede og fugtige. Kroppen destrueret.“

Denne Medfart har altsaa en af en

praktiserende Dyr-læge med første Klasses Stempel til Menneskeføde tjenlig stemplet Oksekrop faaet paa det offentlige Eksport-slagteri i Odense. Overdyrlægen slutter saaledes: „Yderligere Kommentarer til nærværende Sektionsberetning behøver jeg ikke at fremsætte; den taler et klart Sprog, og den siger med ganske klare Ord: Endnu er det ikke Tid, at de Byer, der har faaet deres Kødkontrol ordnet paa en betryggende Maade og ved store Bekostninger, skal lukke op for det Kød, der er afstemplet „Privat Kødkontrol“. De praktiserende Dyr-læger skal først lære at undersøge systematisk og lære at vente med at afgive deres Erklæringer, til der er hengaaet nogen Tid — indtil et Døgn, naar det, hvad ofte er Tilfældet, drejer sig om „nødslagtede“ Dyr, hvilket gerne er dem, der bringer den største Over-raskelse, naar de har hængt nogen Tid“.

Jeg mener, at denne Udtalelse er egnet til at vække Opmærksomhed og fremkalde Eftertanke hos alle, som ikke rent og skært modsætter sig Kødkontrol af Standsinteresse; thi saadanne Folk er der naturligvis intet at stille op med. I det hele taget mener jeg, at Slagterier i b-Kredse, ikke bør have Tilladelse til at indføre Kødvarer i a-Kredse, da en saadan Tilladelse let kan friste By-slagterne til at flytte udenfor Bygrænsen og derfra forsyne Byens Pølsefabrikker med Kød. Der findes Eksempler paa, at man udenfor Bygrænsen ved større Byer, hvor der findes Landkommuner med købstad-mæssig Bebyggelse, har kunnet tage ud og slagte alt det, som man har frygtet for at komme med til Kontrollen i Byen, hvor der er offentlige Slagtehus og Slagtetvang. Der er i saa Henseende et særlig kedeligt Eks-empel fra Aarhus, hvor vi har Aabyhøj liggende lige udenfor Bygrænsen.

I § 8, 1ste Stykke, i det foreliggende Lov-forslag bestemmes, at Justitsministeren be-myndiges til efter Samraad med Land-brugsministeren at udstede Regulativer om visse Forhold. Jeg vil meget gerne benytte Lejligheden til at henstille, at der for-uden „efter Samraad med Landbrugs-ministeren“ ogsaa kommer til at staa: „og med Repræsentanter for de kommunale Slagtehus og for Eksportslagterierne“. Dette vil nemlig have sin store Betydning, og jeg synes ikke, at det er et urimeligt Forlan-gende at fremsætte, naar Justitsministeren alligevel beholder Bemyndigelsen til til syvende og sidst at bestemme det fornødne med Hensyn til Regulativerne.

Jeg har med disse Bemærkninger villet pege paa, at offentlige Slagtehus med